

Nikolaj Taarn. Det ærede Medlem tror altsaa virkelig, at Forholdet er det, at man vilde affinde sig med Brygger Jacobsen paa den Maade, at man sagde: Værs'god, sæt Spir paa Nikolaj, men saa ville vi ikke have mere med dig at gøre. Det er fuldkommen urigtigt. Jeg havde den Fornøjelse at sidde i Borgerrepræsentationen, da Nikolaj Spir blev vedtaget, og kender dets Historie. Om Eugen Jørgensen den Gang har sagt, at han var en Modstander af Frue Spir, men en Tilhænger af Nikolaj Spir, faar staa for hans egen Regning. Den modsatte Anskuelse kom ogsaa til Orde. Der var Folk, der sagde: Det er fuldkommen meningsløst at sætte Spir paa Nikolaj Taarn, paa en Ruin; var der derimod Tale om at sætte Spir paa Frue Kirke, kunde vi forstaa det. Nu glæder det mig, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds fryder sig over Spiret paa Nikolaj Taarn. Jeg har for et Par Dage siden talt med en betydende Mand, der har været med i en af de Forsamlinger, hvor Frue Kirkespirs Skæbne afgjordes. Han sagde: Jeg har stemt for Spiret, skønt jeg oprindeligt var imod det, og det har jeg gjort, blandt andet fordi jeg i sin Tid var en Modstander af Nikolaj Spir, men efter at jeg nu har set, i hvilken uhyre Grad jeg den Gang tog fejl, vil jeg ikke være med til at gøre det om igen. Man vil deraf se, hvorledes Nikolaj Spirs Historie har været medvirkende til at skabe Venner af Frue Kirkes Spir.

Saa siges der fra den anden Side og stærkest af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen): Enhver kan jo se, at disse Ting ikke ville passe sammen, det vil blive et lidet smukt og tiltalende Værk. Til baade den ene og den anden kloge Mand, der siger dette, vil jeg sige: Nuvel, jeg respekterer jeres kloge Syn, jeg tror paa jeres Øjes Dygtighed, men Martin Nyrop er dog heller ingen Sinke, hans Øje er dog ogsaa uddannet i Kunsten, han har tilmed formaaet at skabe Bygninger. Jeg fremhæver særlig ham, fordi han indtager den Stilling i det nuværende Danmarks Arkitekturkunst, som C. F. Hansen i sin Tid indtog, ikke i Kraft af Hofgunst, ikke i Kraft af den Brutalitet, hvormed C. F. Hansen tvang sin Villie igennem og vilde beherske hele sin Tid, men i Kraft af sit stille, fine, inderlige Snilde, i Kraft af sin Samfølelse med sit Lands Historie, i Kraft af sin uhyre kunstneriske Evne. Derfor vil jeg sige til en og anden klog Mand, der mener, at dette Spir ikke vil klæde Kirken:

Ja, ja, Martin Nyrop mener dog det modsatte. Han siger: „Til alle Tider har man til Bedste for en Bygnings Formaal tilladt sig efter Evne og Lejlighed at gøre Tilbygninger til Nytte og til Pryd, hver Tid efter sin Trang. Men det mærkelige er, at saadanne Tilføjelser, hver for sig bærende sin Tids Stilpræg, ofte gaa op i en skøn og stemningsfuld Helhed. Der skimtes derigennem Regler, der ere højere end Trangen til kunstig Stilrenhed. Hvad der bærer Præg af — med samme Formaal for Øje — at være gjort med Dygtighed og for Alvor, har deri et aandeligt Slægtskab, som ofte kan give Harmoni til den ydre Form. Saaledes tro vi, det vilde ske i dette Tilfælde, hvor man ikke vil sætte Spir paa Kirken i Ringeagt eller Ligegyldighed for Hansens Værk, men for yderligere at pryde Byens Hovedkirke i Pagt med Bygnings Formaal. Man vil øge Kirkens Herlighed ved at fremstille det Spir, der i saa mange Sind stadig staa omgivet med en Glorie trods de hundrede svundne Aar, og dette Spir bør pryde Kirken, uden at Bygnings Ydre i øvrigt ændres“. Denne sidste Bemærkning beder jeg det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), der udtalte en Frygt for, at der skulde komme Udgifter bagefter til Bygnings Omdannelse, hvis man var venligsinde overfor Spiret, lægge sig paa Hjerte.

Men Martin Nyrop staa jo ikke ene. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) talte om alt det Hensyn, der skulde skyldes dem, der forstaa at vurdere dette ædle Kunstværk og foretrække det, der rager op, for det, der bralrer op — det ærede Medlem anvendte her et Ord om Spirbygningens Kunst, som jeg synes nok saa træffende kunde anvendes paa hans egen Talekunst i Dag. Det ærede Medlem fremhævede altsaa „os“, der forstaa dette ædle Kunstværk. Nuvel, hvorledes er det gaaet Spiret her i Byen? Hvorledes er det gaaet det i Konsistorium? Et stort Flertal for Spirets Rejsning! Blandt Arkitekterne i Kunstakademiet? Et stort Flertal for Spirets Rejsning! Den Gang det store Møde blev holdt, hvor Spirets Modstandere mødte op, ganske vist uden at tage Ordet? Et mægtigt Flertal blandt de tilstedeværende for Spirets Rejsning! Da Adresserne kom i Gang? Paa den ene Side en bestemt afgrænset Kreds af kunstnerisk prægede Mænd, Mænd, som betyde meget i vor Kunst, Mænd som Professor Viggo Johansen og Joakim Skovgaard, hvis Kunst vi alle